

ficut sunt negligētes in discussione
causantiū sic in eorū dāpno solliciti
sūt. Qui iusticiā quā gratis impi
ri debuit acceptōe pecunie rē dīc fraud
dē in deo ppetrat qū etiā recte iudi
cat. Seneca. Quisq; iusticiā sectai
desideras: pū deū time et ama ut a
meris a deo. Amab em̄ deū si hoc il
lū imitaberis ut velis omib; pdesse.
nulli nocē. Et tūc te virū iustū ap
pellabūt oēs: seqūtur. vnerabūtur.
diligēt. Ita iusticie regula tenēda
ē. ut reuerēcia discipline ei nec mi
nima negligētie cōitate despēa vile.
scat: neq; seueriori atrocitate dura
ta grām hūane amabilitatis amit
tat. Ab alio expectes qd alteri fece
ris: pstabis pntib; pietatē. pgnatis
dilcōem: pacē cū omib; hēbis. tellū
cū vicis: pstabis amicis fidē omib;
eqtate. In oib; discas seruire pietati.
Corra tēptatōes pusillanimita
tis et p̄supcōis. 7 Ca. 19.

I Osue. p. Cōfortare et esto ro
bustus valde. Noli timere: qz tūc est dñs de
tuus in omib; ad quēq; p̄xeris. To
bie. 7. Forti animo esto. In primo ē
ut a deo aueris. pū. 29. Vir sapiēs
fortis ē. Sap. x. Omnū potētior ē
sapiēcia. Ps. Fortitudo mea et laus
mea. dñs. Et iterū. Auxiliū meum
a dño. q. f. c. et. terrā. Ierē. 22. Ma
ledict⁹ vir qui confidit in hoīe. et po
nit carnem brachiū suum: a domi
no recedit cor ei. Iob. 17. Qui manz
in me et ego ī eo hic fert fructum ml
tum: quia sine me nichil potestis fa
cere. Phil. 2. Ego didici in quib; sū
sufficiens esse. Scio et humiliari: sci

o et habundare. Ubiq; et in omni
bus institutus sū: et faciri et esu
rire et habundare et penuriam pa
ti. Omnia possum in eo qui me con
fortat. Aug. 9. Qui vera virtute for
tis est: nec timere audet nec in con
sulte timet. Eccl. 28. Homo scūs
in sapiēcia manz sicut sol: nam stul
tus sicut luna mutatur. Ambrosi. 9.
Sapiens non metu frangitur. non
potestate mutatur. non attollitur
prosperis: non tristibus mergitur.
Ubi enim sapiēcia: ibi virtus. ibi cō
stancia et fortitudo. Sapiens ergo
idem est animo. non minuitur. nō au
getur rēp. mutacōibus: nec ut pa
uulus fluctuat ut circūferatur om
ni vento doctrine: si manet pfectus.
in cristo fundatus. radicat⁹ in fide.
Siquidē in duobus quibus forti
tudo spectatur animi. Primo ut ex
teriora corpis p minimis hēat: et q
si superflua despiciēda magis q̄ ex
pectenda ducat. Secūdo ut ea que
summa sunt omnesq; res in quib; ē
honestas. preclara animi intentio
ne vsq; ad effectū prosequat⁹. 1. cor.
vi. Exhibeamus nos metip̄os sicut
dei ministros in multa paciā: per ar
ma iusticie a dextris et a sinistris: p
gloriam et ignobilitatē. p infamiam
et bonam famā. Ieron. 9. Iustia for
tis viri est nec aduersis frangi nec p
speris subleuari: sed in utroq; eē mo
deratū. Per bonam famam et malā
a dextris et a sinistris cristi miles
graditur: nec laude extollitur. nec
vniuersatione frangitur: non diui
cijs tumet. non confunditur pauper
tate: et leta contempnit et tristia.

Fortitudo nāq; et constancia via re-
gia ēa q̄ declinat ad dextrā. q̄ teme-
rarius est et p̄tinax. ad sinistrā qui
formidolosus est et pavidus. **Sa-
piē. 1.** Melior est sapiēcia q̄ vires;
et vir p̄ndēs magis q̄ fortis. **Iero.**
Fortitudo corporis iteallitas est aīē;
et rursū iteallitas corporis ē fortitu-
do aīē. **Enm** em̄ infirmor tūc potēs sū.
glō. Tunc vincit xp̄ianus cū p̄dere
putatur. et tūc p̄dit p̄dicia cū se vicis-
se ḡtula ē. **Plaudit** ergo xp̄ianus cū
illi insultatur. et surgit cū p̄mit. **Gre.**
Fortitudo destruit nisi p̄ p̄ciliū fulci-
at. q̄ quo plus se posse conspiciat. eo
virtus sine rationis moderamine ī
deterius ruit. **Bernard.** Bonus cir-
cūctus si iusticia querit. prudentia ī-
venit. fortitudo vindicat. temperantia
possidet. ut sit iusticia in affectu. prudentia
in itellā. fortitudo in actu. temperantia
in hoīne toto. **Thōs.** Bonum hoīs
est bonum racōis. hoc essentialit̄ ha-
bet prudentia. effectualit̄ iusticia. for-
titudō et temperantia conseruatiue.
Et hinc sumitur ratio ordinis harū
quatuor virtutū cardinalium. **Nā**
p̄cius. esse aliqd̄ essentialit̄ q̄ effe-
ctiue. et p̄cius est facere q̄ cōseruari.
et p̄cius est conseruari contra peri-
cula et dolores mortis quod ad for-
titudinem pertinet. q̄ contra delecta-
bilia tactus quod ad temperantiam
spectat. **Unde** sequitur. q̄ od p̄cipa-
lior. et actus fortitudinis ē sustinē
id est immobiliter sistere in periculis
q̄ aggredi. quia hoc est magis leu-
uū. Qui enim iam sentit dolores ille
habet eos p̄sentes. h̄ qui aggreditur
habet eos adhuc futuros. **Multi** eci-

am defecerūt in sustinentia. q̄ tamē
in congressu valde feruebāt. **Aug.**
Fortis petrus donec mulier loqr̄t.
Spiritus q̄dem p̄mptus est. caro
autem infirma. **Hinc** q̄z huius vir-
tutis sublimitas patet. q̄ sit eciam
p̄fectis fozidabilis p̄ctica ip̄si. p̄ci-
pue q̄ ad actū ei⁹ p̄cipales. **Gene-
ra.** Tormenta me a abesse velim. h̄ si
sustinenda fuerūt. ut me in illis for-
titer honeste geram optato. **Velim**
non incidere tellū. h̄ si incidō. et vul-
nera et famemet oīa q̄ bellorū neces-
sitas affert generose feram optato.
Itaq; nō incommoda optabilia sūt.
h̄ virtus q̄ p̄ferūt incommoda. **Nō** pa-
ti tormenta optabile ē. h̄ pati fortit̄.
Thōs. Fortitudo generalit̄ sūpta sēbz
q̄ impōrt q̄dam aī firmitatē tūc ē
p̄dicio cuiuslibet virtutis. et ē necessari-
a eis. q̄ oēs virtutes sūt circa diffici-
lia. **Grego.** Iustorū fortitudo ē carnē
vincē. p̄p̄is voluptatib⁹ resistere.
delectationē vite p̄sentis exāguē. hu-
ius mnudi aspera p̄ cōmis p̄m̄is a
mare. p̄speritatis blādmēta contēp-
nē. adūsitatis metū in corde supare.
Tanto em̄ se vniūsq; ad fortitudi-
nem p̄fesse demonstrat. q̄nto aliēa
mala robustius tollerat. **Nam** mī⁹
in se cōualuit quem inq̄tas aliena
stermit. q̄ in eo q̄ ferre contritātē n̄
valet. pusillitatis sue gladio p̄fos-
sus iacet. **Fortitudo** vero reproborū
est. transitoria sine cessatōne dilige-
re. contra flagella conditoris mise-
rabiler perdurare. ab amore re-
rum temporalium nec aduersitate
quiescere. ad inanem gloriam eci-
am cum vite detrimento peruenire.

malicie augmenta acquirere: bono-
rum vitam non solū verbis ac moi-
bus sed etiam gladijs impugnare.
in semetiphs spem ponere: iniquita-
tem quotidie sine ullo desiderio de se-
ctu perpetrare. **Seneca.** Prius mag-
nanimis nō ē: non sentire se pericul-
sam. Immanis enim fera et magna
ad latratum canū respicit. Magni-
mus stat rectus sub quolibet pōde.
re: nulla illum res minore facit. nil
illi eorum que ferenda sūt displicet:
quicquid cadere in hominē potest. in
se cecidisse nō q̄ritur. Si magnani-
mus fueris nunq̄ iudicabis tibi cō-
tumeliā fieri de inimicis: dices nō no-
ant: sed animū nocendi habuit. Et
cum illum in potestate tua videris:
vindictam putabis non vindicare
potuisse. Scito enim magnum et ho-
nestum vindicte esse genus. ignoscē.
Facilius est totam gentem. q̄ mag-
nanimū vincere. Magni animi est:
magna contempnere: et mediocritia
malle q̄ nimia. Vires suas novit.
Vincit virtute fortunam. Nichil em̄
magnum est in rebus humanis: nisi
magno animo despicias. Animum
excellentem moderatum. omnia tan-
q̄ maiora transeuntem. quicquid ti-
mem⁹ optamusq; videntez: celestis
potentia agit. Non potest res tā-
ta sine adminiculo muneris stare
supermi: quē admodum radij solis cō-
tingunt quidem terram: sed ibi sunt
unde mittuntur. Sic anim⁹ mag-
n⁹ ac sacri conuersatur quidem no-
biscum: sed heret origini sue. **ij. corā.
ij.** Fiduciam habem⁹ p̄ cristum ad
deum: non q̄ sufficientes simus cogi-

taē aliqd ex nob. q̄ ex nobis suffi-
cientia nrā ex deo est.

**Cōtra temptacōes intēpantie ac
petulacie. Ca. 20.**

Obie. 3. **S**ac̄ ego sa. radi-
xit. Tu scis dñe q̄ mūdā s̄.
uau aiāz meā ab oī paupia.
Nūq̄ cū ludentibz miscui me: neq;
cū hijs q̄ in leuitate abulāt p̄cipiez
me p̄bui. **Job. 21.** Quare ipij viuūt.
sublimati p̄fortatiq; diuicij. Tenēt
tipanū et citharā: et gaudēt ad somi-
tū organi. Infantes eoz exultāt lu-
sib⁹. Ducūt in bonis dies suos: et in
p̄iūcto ad inferna dēscēdūt. **29.** vide-
bāt me iuuenes et abscondēbāt se.
nes assurgētes stabāt. Si qñ vīdebā
ad eos non credebant: et lux vult⁹
mei non cadebat in terrā. **31.** Pepi-
gi sedus cum oculis meis: ut ne cogi-
tare quidez de virgine. Nunq̄ abu-
laui in vanitate. **2. machā. 8.** Rex
autē anchioch⁹ flexus ad miam la-
crimas fudit: et cordatus defuncti so-
brietatē et modestiam scz onye p̄h-
ficis. Ex quo patz q̄ pulchra vltus
ē tēpācia: q̄ impū eciā cōmouit ad
fletū. **Thōs.** Intēpācia viciū ē hui-
le et pueile: et marie improbabile: q̄
marie repuḡt excellētie hoīe: ē eī cū
delectacōes brutales: gust⁹ scz vine-
reoz et gestuū inordinatoz. q̄ ex inep-
ta leticia p̄cedūt. **Ad phil. 2.** Gaudē-
te ī dño sp̄: itez dico gaudete. Mode-
stia vrā nō sit oibz hoībz. **p̄p̄. 3.** ab-
scōdit⁹ sit hō cordis ī incorruptibilita-
te q̄eti et modesti spūs. **Et ista. Vna.**
mes ī orōe. modesti hūiles. **sapie. 8.**
Sapiencia hōmis lucet in vultu
ei. **Cirill⁹.** Omnis sapiētis act⁹ dñz ēē